

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

7.8.2022 – 9. sunnuntai helluntaista

Totuus ja harha

Tekstit

Päivän psalmi Ps. 92:5 – 10, 13 – 16

1. lukukappale 5. Moos. 13:1 – 5

2. lukukappale 1. Joh. 4:1 – 6

Evankeliumi Matt. 7:15 – 23

Esirukouksissamme: Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ke 10.8.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

klo 18.30 Neuvoston kokous **Regent St.**

klo 18.30 Engl. seurat **Hannahjärvellä**

Su 14.8.

klo 10.00 Suom. Jumalanpalvelus **Voima Hall**

klo 14.00 Engl. jumalanpalvelus **Regent St.**

15.8.2022 – 22.8.2022 Hilkan loma. Hilkan loman aikana puhelinviestit ja sähköpostit tarkistetaan määräajoin.

Ke 17.8.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

To 18.8.

klo 18.30 Karjalaisten / Savolaisten seurat **Hannahjärvellä**

Psalmi. Ps. 92:5 – 10, 13 – 16

Herra, sinä ilahdutat minua teoillasi, minä riemuitsen sinun kättesi töistä. Kuinka suuret ovatkaan sinun tekosi, Herra, kuinka syvät sinun ajatuksesi! Tyhmä ei sitä käsitä, mieletön ei sitä ymmärrä. Vaikka jumalattomat rehottavat kuin ruoho, vaikka väärintekijät nyt kukoistavat, he tuhoutuvat, katoavat ikiajoiksi. Sinä, Herra, olet iäti Korkein. Sinun vihollisesi sortuvat, sinun vihollisesi sortuvat, Herra, kaikki väärintekijät joutuvat hajalle.

Hurskaat kukoistavat kuin palmupuu, kasvavat korkealle kuin Libanonin setrit. Heidät on istutettu Herran temppeleihin, he kukoistavat Jumalamme esipihoilla. Vielä vanhoinakin he ovat voimissaan, versovat ja vihannoivat, kertovat Herran oikeamielisyydestä. Herra on minun turvakallioni, hän ei vääryyttä tee.

1. lukukappale: 5. Moos. 13:1 – 5

Noudattakaa tarkoin kaikkia niitä käskyjä, jotka minä annan teille. Älkää lisätkö niihin mitään älkääkä poistako niistä mitään. Teidän keskuuteenne saattaa ilmestyä profeetta tai unennäkijä, joka lupaa tehdä ihmeen tai tunnusteon ja joka näin koettaa taivuttaa teidät palvelemaan vieraita ja teille outoja jumalia. Älkää kuunnelko sellaisen profeetan tai unennäkijän sanoja, vaikka hänen lupaamansa ihme tapahtuisikin. Herra, teidän Jumalanne, koettelee teitä näin saadakseen tietää, rakastatteko häntä koko sydämestänne ja koko sielustanne. Teidän tulee seurata vain Herraa, Jumalanne, pelätä häntä, noudattaa hänen käskyjään, totella häntä ja pysyä hänen uskollisina palvelijoinaan.

2. lukukappale: 1. Joh. 4:1 – 6

Rakkaat ystävät, älkää uskoko kaikkia henkiä. Koetelkaa ne, tutkikaa, ovatko ne Jumalasta, sillä maailmassa on liikkeellä monia vääriä profeettoja. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta. Yksikään henki, joka kieltää Jeesuksen, ei ole Jumalasta. Sellainen henki on Antikristuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa ja joka jo on maailmassa. Te, lapseni, olette Jumalasta, ja te olette voittaneet nuo väärät profeetat, sillä se, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. He ovat maailmasta. Maailmasta on se, mitä he puhuvat, ja maailma kuuntelee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä, mutta joka ei ole Jumalasta, se ei meitä kuuntele. Tästä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

Evankeliumi: Matt. 7:15 – 23

Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota rypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita. Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, huono puu kelvottomia hedelmiä. Ei hyvä puu voi tehdä kelvottomia eikä huono puu hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, kaadetaan ja heitetään tuleen. Hedelmistä te siis tunnette heidät. Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon. Monet sanovat minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra! Sinun nimessäsi me profetoimme, sinun nimessäsi me karkotimme pahoja henkiä ja sinun nimessäsi teimme monia voimatekoja.' Mutta silloin he saavat minulta vastauksen: 'En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, vääryyden tekijät!'

Saarna Timi Karttunen Sahalahti

Olen tänä vuonna oikeastaan ensi kertaa todenteolla perehtynyt puutarhanhoidon saloihin, kun vaimoni kanssa olemme omakotitalomme puutarhaa hoitaneet. Aiemminkin on tullut toki kasvimaalla ja puutarhassa jotakin askaroitua, mutta tehtävät ovat rajoittuneet pikemminkin avustajan rooliin. Sen on nyttemmin ainakin saanut havaita, että hoitamista puutarha todellakin edellyttää. Ei kasvimaata tuota, jos ei rikkaruohoja kitke, huolehdi riittävästä veden saannista ja tarpeen vaatiessa tue vaikkapa herneitä kepein. Sato on työn hedelmä, joka edellyttää useimmiten jatkuvaa ponnistelua ja lisäksi säiden haltijan myötämielisyyttä.

Jeesus ottaa päivän evankeliumissa, tapansa mukaan, vertauskuvansa kuulijoiden arkisesta elämänpöydästä ja vertaa vääriä profeettoja susiin lammasten vaatteissa sekä heidän aikaansaannoksiaan huonon puun tuottamaan huonoon hedelmään. Hän kehottaa toisin sanoen malttiin lipevien markkinapuheiden ja suurien lupausten edessä. Samasta asiasta puhuvat myös sananlaskut ”moni kakku päältä kaunis” tai ”parempi katsoa kuin katua”. Voidaan kaikesti todeta, että Hämeessä ja Suomessa yleensäkin nämä sananlaskut on perinteisesti otettu todesta eikä ole helposti lähdetty kaikenmaailman kampanjoihin mukaan. Toisaalta pienessä maassamme yksi totuus helposti korotetaan arvoon arvaamattomaan eikä muita mielipiteitä sallita. Varansa on pidettävä meidänkin. Kyllä siitä täälläkin on esimerkkejä.

Jeesus ei kehoita olemaan vain passiivinen vastarannan kiiski tai horjumaton jääräpää, vaikka joskus nämäkin ominaisuudet palvelevat hyviä tarkoituseriä. Tarkoitus olisi näet tehdä hyvää hedelmää eikä vain juuria pois huonoja puita. Kyse ei ole vain torjumisesta vaan aktiivisesta tekemisestä ja tuottamisesta. Mikä on tämä hyvä hedelmä? Aikoinaan ajateltiin filosofi Aristoteleen innoittamana, että kullakin oliolla on sille luonteenomainen olemus, jota se pyrkii toteuttamaan luontonsa mukaan. Kukan luonto on kukkia, kekomuurahaisten kantaa kortta kekoon ja suutarin tehdä ja korjata jalkineita. Kullakin on oma paikkansa kokonaisuudessa, juuri tälle oliolle luonteenomainen hyvä päämäärä. Viikunapuun luontoon kuuluu tehdä viikunoita ja viiniköynnöksen luontoon tehdä rypäleitä.

Ihminen ei kuitenkaan ole muutta mutkitta rinnastettavissa vaikkapa lampaaseen, jonka käytös on jokseenkin ennustettavaa. Ihminen voi tietoisesti harhauttaa ja kätkeä syvemmät tarkoituseränsä mairean kielenkäytön ja hyvien yksittäisten tekojen taakse. Pitkällä juoksulla todellinen luonto kuitenkin yleensä käy selville. Niinpä vaikkapa hirmuvaltiaat ovat yksi toisensa jälkeen kukistuneet ja heidän pohjimmaisat tarkoituseränsä ovat käyneet ilmi. Jos tarkasti olisi jo alusta asti katsottu sitä, miten he tosiasiallisesti suhtautuvat lähimmäisiinsä ja olisi rohjettu tehdä tästä johtopäätöksiä, olisivat kannattajat huvonneet jo aiemmin. Useimmiten näet niitä toisinajattelihoita on, mutta heidät hiljennetään. Ihmisten ja erityisesti seurakunnan kannalta hyvä hedelmä olisi varmaan sitä, että voidaan elää sovussa, joukko kasvaa, entiset jäsenet pysyvät matkassa mukana ja jokaista arvostetaan paitsi yhteisön jäsenenä myös yksilönä. Ketään ei pahantahtoisuudesta suljeta ulkopuolelle. Täydellistä yhteisöä ei tietenkään koskaan löydykään, mutta lähtökohdan ja päämäärän tulee olla hyvä ja yhteisesti tiedetty ja jaettu.

Tärkeää myös ja ennen kaikkea kirkossa on uskollisuus omalle perustehtävälle ja perusolemukselle. Oleminen on ennen tekemistä, vaikka ne eivät olekaan toisistaan erillisiä asioita. Hyvä puu tuottaa hyvää hedelmää myös toisten iloksi. Tänä aikana, kun yleisesti ottaen ollaan hyvin lyhytjänteisiä, helposti ajatellaan, että totta on se, mikä toimii. Ja tämä toimiminen taas määritellään nopeina ja mitattavissa olevina tuloksina. Pahimmillaan tällöin huomio kiinnitetään epäolennaisuuksiin ja laiminlyödään omaa perimmäistä tehtävää.

Jotkut asiat kyllä vaativat välitöntä reagoitua ja täyttä panosta. Niinpä hädässä olevan lähimmäisen tarve on aina peruste toimia nopeasti ja jähkilematta. Tämän kanssa ei ole ristiriidassa se, että pohditaan huolella sitä, millainen toiminta edistää kirkon perustehtävän toteutumista. Kristillisessä uskossa on kyse niin syvällisistä ja pitkään perinteeseen ankkuroituvista asioista, että pintapuoliset ratkaisut tekevät sen ominaislaadulle helposti väkivaltaa. Totta ei perimmältään ole se, mikä toimii vaan se, mikä edistää uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan ja hänen tahtonsa toteuttamista, ei väärin vaan oikein tekemistä ihmisten kesken.

Joskus on asetettu vastakkain yhtäältä sosiaalisesti suuntautunut kristillisyys, joka korostaa lähimmäisenrakkautta ja yhteiskunnallista vanhurskautta: köyhien, sairaiden, yksinäisten ja syrjittyjen puolesta puhumista ja tekemistä sekä toisaalta evankelioiva herätyskristillisyys, joka keskittyy yksilön pelastukseen ja jättää yhteiskuntaeettiset ja luomakuntaan liittyvät asiat toissijaisiksi. Jeesus kuitenkin asettaa nämä kaksi ulottuvuutta rinta rintaan. Hän arvostelee sellaista hengellisyyttä, joka keskittyy vain puheisiin ja hengelliseen näyttävyyteen mutta unohtaa oikeamielisyyden myös arkisissa valinnoissa. ”Ei jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon.”

Mikä on Jumalan tahto? 10 käskyä ja uskontunnustus sekä Isä meidän -rukous sisältävät vastauksen. Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Nämä kaksi kuuluvat yhteen eikä niitä pidä ylikorostaa toisen kustannuksella kumpaakaan. Jos ei lähimmäistä pyritä kohtelemaan inhimillisesti, ei voida puhua kristillisestä elämänmenosta. Jos taas maallisen elämän asiat ovat ainut, mistä voidaan puhua ja jota pidetään olennaisena, ei toimita kristillisesti.

Totuus ei ole jokin idea, joka pitää väkisin lyödä läpi, vaan se on sanoma pyhästä ja armollisesta Jumalasta, joka odottaa meidän olevan rehellisiä niin itseämme kuin toisia kohtaan ja myöntävän sen, että autettavissani oleva lähimmäinen on juuri minulle annettu haaste jakaa edes pieneltä osin tämän kuormaa elämän tiellä. Harha on itsensä ja muiden pettämistä ja itsekkyyden, jonkin Jumalan tahdon vastaisen asian nostamista elämän ja sen ratkaisujen johtoajatukseksi. Harhasta meitä ei lopulta voi vapauttaa kukaan muu kuin hän, joka on sanonut olevansa tie, totuus ja elämä. Totuus on yhtäältä yhtäpitävyyttä tosiasioiden kanssa, mutta se on myös sen näkemistä, että ihminen ei ole kaiken mitta. Totuus on ihmistä suurempi ja sen perimmäinen syvyys on kätkeytynä yksin Jumalan ilmoitukseen, jossa armo ja totuus lyövät kättä toisilleen.

Totuus ei ole yhtä kuin se, että pengotaan jonkun ihmisen elämä läpikotaisin yleisesti nähtäväksi. Siksi kahdeksannen käskyn selityksessä sanotaankin: ”Yksityiselämässä meidän ei tule syyttää toisia eikä paljastaa heidän heikkouksiaan. Tehtävämme on rohkaista heitä vapautumaan menneestä ja etsimään uutta suuntaa elämälleen.” Ystävyys henki menee aina näyttävyyden hengen yläpuolelle. Siitä on Vapahtajamme paras esimerkki, armon ja totuuden ruumiillistuma.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury